Ten strom je náš - Zich, Karel

Poslouchejte, kolik vás tu zbývá,
němý výkřik sílu zbírá,
šlo se dál, oči bloudí strání,
paměť každé jméno schání,
povídám, já tam zůstal sám.

Poslouchejte, kolik vás tu zbývá,
kde se hrdá píseň skrývá,
jít dál a neprohrávat,
stokrát spát a s vírou vstávat,
povídám, já tam zůstal sám.

Poslouchejte, to není pláč,
pod Tatrou se zpívá,
vy, tam za tou břízou,
ten strom byl náš.

Ve jménu chvíle slávy,
která z dáli zavítala k nám,
budu jednou dětem zpívat dlouze,
příběh prostých hrdinů.

Ve jménu chvíle slávy,
která z dáli zavítala k nám,
oni budou naše jména znát
a se mnou vzpomínat,
děti všech dnů.

Tam za tou břízou, temný stín se skrývá,
cizích očí pár mně hlídá,
prý jeden výstřel skácí,
výkřik můj a z břízy ptáci
uletí, do naší hory uletí.

A já říkám, vy, tam za tou břízou,
po nás noví s písní vítěznou
domů z hory sejdou
a já s nimi chůzí stejnou
půjdu dál i kdyby hrob můj stál.

Poslouchejte, to není pláč,
pod Tatrou se zpívá,
vy, tam za tou břízou,
ten strom byl náš.

Ve jménu chvíle slávy,
která z dáli zavítala k nám,
budu jednou dětem zpívat dlouze,
příběh prostých hrdinů.

Ve jménu chvíle slávy,
která z dáli zavítala k nám,
oni budou naše jména znát
a se mnou vzpomínat,
děti všech dnů.

Ve jménu chvíle slávy,
která z dáli zavítala k nám,
budu jednou dětem zpívat dlouze,

příběh prostých hrdinů.

Ve jménu chvíle slávy,
která z dáli zavítala k nám,
oni budou naše jména znát
a se mnou vzpomínat,
děti všech dnů.